

Röster från några medlemmar, både nya och gamla, i Stockholm Västra IW klubb, som svar på frågorna:

Varför är du med i IW? eller Varför gick du med i IW 2015?

Ny medlem 2015

Efter att ha varit gäst några gånger tyckte jag det var trevligt, så jag nappade på frågan om jag ville bli medlem. Och på den vägen är det.

Jag följde med som gäst och kände mig så välkommen. Värmen som mötte mig var genuin och möteslokalen var vacker. Den gemenskap jag fann och uppskattade bidrog till att jag valde att bli medlem. Stort beröm för varierat och intressant program. Även middagen är välagad och god och bidrar till festlig stämning!

Mitt intresse för IW började när jag blev inbjuden som gäst, gick på klubbmöten och träffade många kunniga och trevliga klubbmedlemmar. Jag lyssnade till mycket intressanta föredrag, fick höra om IWs fina projekt om dess grundtankar och motto. Allt detta "gillar" jag. Därför ville jag bli medlem.

Jag blev medbjuden som gäst.

Då jag nu har tid för att göra annat än att bara jobba tackade jag ja.

Varit med vid ett par möten som gäst. Trevlig samvaro och "värdinnor" som är toppen.

Att träffas och även få information av något slag, berikar.

Inte så dumt att komma till dukat bord med god mat.

Att hjälpa till i samhället och världen är angeläget för mig.

IW tror jag är en bra plattform för att göra jorden lite bättre för några.

I en förening behöver det vara både givande och tagande för att berika.

Att träffa andra som har samhällsengagemang och tillsammans med trevlig samvaro ger det ringar på vattnet för att göra mer, tillsammans.

Jag gick med i IW då jag tycker om tanken med internationell förståelse. Det är så viktigt med förståelse och kunskap om andra kulturer vilket visar sig med all tydlighet idag.

Genom internationell förståelse kommer hjälpsamhet och vänskap av bara farten.

Medlemmar sedan något, några eller många år tillbaka:

Jag gick med i IW för att ledorden och våra uppgifter stämmer väl överens med den människosyn jag har och försöker leva upp till.

Jag uppskattar att vara med i en organisation som främst vänder sig till kvinnor. Inget ont om männen men ibland är det skönt att bara vara med "systrar".

Att ha en tillhörighet i en internationell organisation som vill och arbetar för att göra väl är värdefullt för mig.

Jag kom ju med i IW på en ort ute i landet, där vi bodde tills förra året. Det var en god vän som tog mig med första gången till en julfest, och jag tyckte det var trevliga människor jag mötte där, och ville därför gärna fortsätta att träffa dessa, och inte minst lyssna till intressanta föredrag.

När vi skulle flytta till Stockholm var det en av vännerna i min klubb som rekommenderade er klubb, och jag fick ett trevligt mottagande då jag tog kontakt. Så jag har visserligen varit med i IW några år, men känner mig ändå ny i er klubb.

Trevlig gemenskap med bra budskap. Allmänbildande med alla föredrag. God mat och trevlig samvaro. Dessutom att kunna hjälpa och stötta andra med våra projekt. Är stolt över Garissa, Nunnan, Hundarna och att det är världens största kvinnoorganisation.

Jag gick första gången som gäst för jag tyckte det var ett intressant *program*. Hade varit i Läkersällskapets lokaler tidigare och tyckte det skulle vara roligt att komma tillbaka. Det vill säga föredrag och lokaler lockade mig. Fortsatte som gäst en 3-4 gånger pga intressanta föredrag. Gick med i organisationen och så småningom kom den *riktiga IW andan*.

Under mina 15 år i Västergötland umgicks jag ofta med övriga Rotaryfruar i ortens Rotaryklubb. Vi ordnade "Ladies night", julgransplundringar och brasaftnar för våra män. Tanken att bilda en Inner Wheelklubb fanns inte på kartan, eftersom vi inte visste om dess existens. Mer medvetna om den blev vi så småningom och vår klubb chartrades under högtidliga former och med våra äkta hälfter närvarande. En minnesvärd kväll! **Den sammanhållning jag känt med mina IW-vänner alltsedan dess, är mitt svar på frågan "Varför är du med i Inner Wheel?"**

Min make nämnde, att som maka till en Rotarian, var man välkommen som medlem i IW. Det var i mitten av 1970-talet. Det lät för mig intressant och jag ansökte om medlemskap.

Blev intagen i vår klubb och på den vägen är det. Jag fann från början att IW var en mycket trevlig sammanslutning, där man förutom vänskapen med många trevliga kvinnor också fick lyssna till intressanta och lärorika föredrag i de mest skilda ämnen.

Vänskapen och gemenskapen med medlemmarna förstärktes också genom det samarbete man blev delaktig i när man hamnade i olika – klokt nog tidsbegränsade - styrelsefunktioner och då kunde bidra med att styra klubbens verksamhet mot de projekt och mål som kändes och känns väsentliga och värdefulla.

Fortfarande efter cirka 40 års medlemskap ser jag fram emot varje nytt månadsmöte med förväntan och kan enkelt konstatera att det fina arbete som styrelserna lägger ner resulterar i att jag fortfarande är en aktiv IW-medlem.

Vi bodde på en annan ort i Sverige i mitten av 60-talet och levde ett mycket socialt liv. Min man arbetade där liksom maken till en annan av vår nuvarande klubbs medlemmar. Eftersom våra män var aktiva rotarianer blev vi inbjudna till ett IW-möte och tvekade aldrig att tacka ja till medlemskap i IW båda två.

När min familj flyttade till Stockholm i augusti 1968 kändes det självklart att gå med i Stockholm Västra IWC, där min mamma varit aktiv sen starten 1957.

Min pappa tillhörde Stockholm Västra Rotary club och själva bodde vi i västra Stockholm, så det stämde precis.

För mig har Inner Wheel betytt oerhört mycket. Jag har alltid känt mig hemma i föreningen och har försökt leva upp till vårt motto: **Vänskap Hjälpssamhet och Internationell förståelse.**

Det här var litet historia kring mitt medlemskap i Inner Wheel. Här kommer några tankar runt mitt medlemskap i Inner Wheel.

När min man dog tog flera av mina vänner hand om mig det första året på olika sätt.

Presidenten i vår IW klubb bjöd in tre av forna skolkamrater från Uppsala och jag var en av dem. En av oss blev snabbt president men slutade efter några år pga av sjukdom. En annan av oss slutade efter bara något år och kvar är jag!

Rätt snart kom jag också med i styrelsen och annars hade jag nog inte fortsatt, för i den stora gruppen kände jag mig ganska utanför. Men jag minns att det var flera i den gruppen utanför styrelsen som pratade med mig. Så snabbt in i styrelsen! Jag varvade som sekreterare och president och trivdes utmärkt! Var på distriktsmöte redan under min första höst som "övrig" och jag uppskattade speciellt grupparbetet på eftermiddagen med medlemmar från andra klubbar!

Tanke: Att klubben borde satsa på att nya medlemmar skulle vara med på ett distriktsmöte kanske sponsrade helt eller delvis!!

Den stora kicken var dock mötet med "Women for Europe" i Neapel. Det kom en inbjudan till alla klubbar direkt från Neapel. Det var bara jag och min väninna från Lidingö IW som anmälde oss i hela Sverige! Det var en fantastisk upplevelse på många sätt! Neapel, konsert och mingel i en kyrka, alla delegater från länder runt Medelhavet med mottot att: om alla vi kvinnor i IW håller ihop, kan vi påverka våra regeringar! Fantastiska föredrag om vår roll i FN och EU och möten med fantastiska kvinnor, som jag träffade för första gången och har träffat igen på andra möten för Women in Europe, i Finland, i Istanbul och nu i Köpenhamn på Världsconvention!

Nästa "kick" var nog åren i distriktet som DISO och det fina kamratskapet i styrelsen!

Att ordna "Englandsbesöket" här i Sverige och dessförinnan resan till klubbarna i GB. Jag fick av en slump bo hos Distriktpresidenten och vi blev vänner för livet! Jag bodde hos henne igen och hon och hennes man har bott hos mig två gånger. **Hon är Mrs. IW**, för mig, så helhjärtat engagerad trots att hennes hemmaklubb nu består av 15 medlemmar! Jag fick även representera vårt distrikt vid Världsconventet i Istanbul 2012. Vilken kick!

Sammanfattningsvis sätter jag det internationella engagemanget i en världsomfattande kvinnorörelse i första hand och det innefattar även hjälpssamhet och vänskap!

Så olika svarar några av våra medlemmar.

Man kan likna svaren vid **en gemensam resa**.

Några ha just påbörjat sin resa i den stora gemenskapen inom IW och anar inte riktigt vart resan bär.

Några har rest ett tag och börjar så smått lära känna de andra i resesällskapet och trivs mer och mer.

Några har rest länge och njuter av resan, pekar ut och berättar gärna för de andra i sällskapet vad de ser, kanske passar de på att hälsa på hos gamla vänner på vägen, samtidigt som de själva hela tiden är på väg mot och planerar nya resor mot mer avlägsna mål.

Jag sammanfattade och gjorde svaren anonyma!
Hélène Ewing Ekdahl